

Carl Edström

SWED. MUSICAL ACADEMY.

Δ 56

Edströms Dans-Bok.

Innehåller beskrifning af turerna i "Promenade-Polonaisen", "Gamla och nya Française" samt "Lancier-Quadrillen", sådan den dansas i Paris, jemte biografi och porträtt af balettmästaren Edström.

Tredje upplagan

STOCKHOLM,
C. E. Gernandts boktryckeri, 1873.

Förord.

*Denna lilla bok utgifves ej med anspråk att någon genom den samma skall kunna lära sig dansa, utan den kan blott blifva till nytta för dem, som redan lärt att dansa men önska påminna sig turerna. Den till-
egnas derföre alla mina gamla och äfven blifvande elever.*

C. E.

CARL EDSTRÖM.

Biografisk skildring

af M-r.

(Balettmästaren Carl Edströms namn är utan tvifvel bekant för de flesta af våra läsare, dels för det stora uppsående hans Pepita-imitationgjort såväl i Sverige som i utlandet, dels från hans verksamhet som lärare i dans för det uppväxande släktet; derföre tro vi att en biografi öfver honom skall läsas med intresse.)

I många former trifs det sköna
Och skönt är allt hvad snillrikt är.
E. Tegnér.

En vintermorgon år 1852 stod en 14-årig yngling med förtviflan målad i sitt barnsliga ansigte i förstugan till dåvarande direktören vid

»Kgl. Majestäts Hofkapell och Spektakler», friherre Knut Bondes motagningsrum å Operahuset i Stockholm. Drifven af en oemotståndlig inre kallelse hade ynglingen nyss förut, med af oro klappande hjerta, inställt sig hos den mäktige direktören för att söka inträde som elev vid Kgl. teatern, men blifvit kort, ehuru vänligt, afvisad, emedan skolan redan hade ett tillräckligt antal elever och Kgl. teaterns finanser, hvilka sällan varit rätt lysande, ej medgäfvit underhållet af flera.

Man tänke sig den arme gossens qual då han så plötsligt såg sina mest brinnande förhoppningar tillintetgjorda, och dörren, som nyss slutits bakom honom, förekom honom som det lyktade paradisets port.

Men då sorgen är som djupast är ofta trösten närmast. Dörren öppnades på nytt af baron Bondes egen hand och med sin vänligaste stämma sporde han den ännu derute dröjande ynglingen: »hvad heter du, min gosse?»

»Carl Edström», ljöd det af tårar nära qväfda svaret.

»Nå, det förändrar saken! Kom då in tillbaka, min gosse, så få vi vidare talas vid!» sade hjertligt den originelle direktören.

Gossen inträdde ånyo och när han andra gången gick ut genom samma dörr var hans lifligaste önskan uppfylld — han var elev vid Kgl. teatern i Stockholm och ställd på den plats, dit hans konstnärskallelse honom manat.

Vi vilja nu gå litet tillbaka i tiden, dels för att förklara baron Bondes så hastigt förändrade åsigt och dels för att visa huru den medfödda kallesen sällan af hinder och motgångar låter förqväfva sig, utan bryter sig genom dessa, trots alla de klippor, som uppstapla sig i dess väg.

Carl Edström, den sedan Europeiskt bekante solodansören och i sitt fädernesland så omtyckte dansläraren, föddes den 10 April 1837 i den lilla, men täcka staden Södertelge, der hans fader, fabriksidkaren E. G. Edström, dref en betydande rörelse. Redan vid 6 års ålder visade gossen den afgjordaste böjelse för skådespel och särdeles för dans, i det han redan då dels anordnade en liten barnteater och dels upp-

trädde i de då nyligen införda danserna: "Polkan" och "La Cachucha", vid hvilkas vackra utförande den lille dansören väckte allmän förvåning och beundran hos den lilla stadens innervånare.

Men denna förvåning ökades då det blef bekant, att den intelligente gossen sjelf författat de små, men ganska nätta skådespel, i hvilkas hufvudroller han naturligtvis sjelf uppträdde och komponerat flera af de danser han ensam utförde. Hans hufvud syntes, nämligen på förståndets vägnar, lika utbildadt som hans välformade kropp visade sig vara det i behagliga och plastiskt sköna rörelser, och oaktadt gossens håg hufvudsakligen stod till de teatraliska föreställningarne, blef likväl hans skolbildning, i hvilken han gjorde

ovanliga framsteg, icke försummad.

Likväl voro tankarne bland föräldrarnes vänner, med anledning af gossens framtida bestämmelse, mycket delade. Några ansågo honom böra egna sig åt den dramatiska konstnärshanan; andra deremot röstade för studierna. Men den praktiske och för det redbart materiella mera sinnade fadern afbröt alla dessa öfverläggningar och gaf utslag i saken genom att, sedan undervisningen vid stadens skola var ändad, sända sonen till Strengnäs' gymnasium, der, enligt hans förhoppning, allvarigare sysselsättningar väntade än att "spela komedi och dansa".

Men ehuru de bokliga studierna af den flitige gossen icke försumrades, blefvo likväl hans käraste

lektioner de under ferierna årligen återkommande danskurserna, i hvilka han snart blef främste eleven, och icke heller försummade han att vid lediga stunder författa små teaterstycken eller att flitigt begagna läroverkets undervisning i sång och musik, dervid han förvärfvade så stor färdighet i piano- och violoncellspel, att han vid flera tillfällen kunde medverka vid af läraren, dåvarande musikdirektören vid gymnasiet, sedermera kyrkoherden Lindberg, gifna konserter. Dessa musikaliska öfningar och färdigheter blefvo honom vid hans framtida konstnärshanutveckling till mycken nytta.

Under tiden hade ryktet om den unge konstnärshans ovanliga anlag i dessa konstens flera riktningar spridt

sig i det allmänna och äfven hunnit till dåvarande teaterdirektören, baron Knut Bondes öron, hvilken äfven kommit i tillfälle att läsa några af hans teaterstycken. Derföre var namnet Carl Edström honom icke obekant, ehuru den blyge gossen icke förstod att vid sitt första besök hos honom genom dettas yppande befordra afsigten dermed.

1848 dog Carl Edströms fader, och den ömma modren, hvars födelsenamn var Sophie Louise Hofgren, (en dotter till grosshandlaren Hofgren) och som nu lefde som enka på räntorna af sin makes med heder förvärfvade förmögenhet, kunde ej neka den nu vuxne sonen, hennes enda barn, att följa sin afgjorda böjelse och tillät honom således att söka inträde som elev vid Kgl. teatern, hvilket, som

vi nyss sett, skulle misslyckats, om ej händelsen förut fört hans namn och gryende konstnärsrykte till dåvarande direktörens kännedom.

Vi återupptaga nu berättelsen om vår unge konstnärs lefnadsöden.

Undervisningen vid Kgl. teaterns elevskola förestods vid denna tid af balettmästaren Selinder för baletten, med mamsell Daguin som lärarinna, fru Bock för deklamationen och mamsell Brooman för språkundervisningen. Alla dessa ämnen omfattades med begärlighet af den unge gossen, som blef en af skolans flitigaste och skickligaste elever, hvartill hans förut inhämtade undervisning, särdeles i danskonsten, mycket bidrog.

Men eleverna vid en större teater ha oftast allt för få tillfällen att

uppträda som annat än stumma personer, och några af de lifligaste vid Stockholms-teaterns elevskola sökte och erhöello derföre direktionens tillstånd att upprätta en egen liten teater vid Seved Båthsgatan å Ladugårdslandet. Denna lilla teater rymde blott 90 åskådare, men hade den för mången större teater sällsporda lyckan att alltid spela för "fulla hus". De aftnar, då ej tjensten vid den Kgl. teatern dit kallade den lilla truppen, bland hvars medlemmar äfven räknades den nuvarande, utmärkte skådespelaren Elmlund, uppförde denna dels allvarsamma, dels muntra pjäser, dels äfven små balletter, och föreställningarne bevisades ofta af Kungliga scenens förnämsta artister, hvilkas bifall natur-

ligtvis särdeles uppmuntrade de unga sujetterna.

En liten episod från deras första föreställning å den lilla, nybildade teatern vilja vi berätta.

Det var en tisdag, då egentligen intet spektakel gifves å kungliga teatern. Eleverna voro således fria och hade med mycken omsorg förberedt allt för deras första föreställning. Programmet utgjordes af: "Sångarhämnden", ett poem, som skulle deklameras af vår Edström; en treaktspjes: "Helena Barham", författad af Edström, och till sist: "En natt i Falkenberg". Alla biljetter voro utsålda eller på förhand antecknade och hela den lilla truppen i den gladaste spänning, då plötsligen på morgonen ett bud från teaterdirektionen kallade samtliga ele-

verna till en extra representation samma afton å kungliga teatern. Händelsevis hade nämligen föregående dagens föreställning å denna, för ett sjukdomsfall, måst inställas, men för att fylla denna lucka beslöts i stället att på tisdagen gifva »Hamlet», dervid äfven samtliga eleverna skulle biträda.

Nu voro goda råd dyra. Att återställa redan inkasserade penningar är påkostande för hvar och en, men särdeles för ett teatersällskap. Efter gemensam rådpläging beslöt man derföre att tillbakaflytta föreställningen till klockan 4, i stället för half 7, och man beräknade att denna skulle vara slutad så tidigt, att de spelande i rätt tid kunde infinna sig till tjänstgöring å kungliga teatern.

Så sagdt, så gjordt! Extra afischer med tillkännagifvande om den förändrade tiden anslagos och största delen af åskådarne infunno sig äfven klockan 4. Allt gick väl och publikens förtjusning gaf sig luft i oupphörliga framropningar. Men dessa, som under andra förhållanden skulle varit så glädjande, bidrogo nu endast att uttänja den knappt tillmätta tiden, och följden blef, att flera af skådespelarne, bland hvilka Edström sjelf, hvilka knappast fingo tid att efter föreställningens slut byta om kläder och aftvätta sminket, måste i fullt språng ila den temligen långa vägen från Seved Båthsgatan till operahuset, dit de anlände i lagom tid för att se sina lyckligare kamrater färdigkostymerade intåga på teatern som pager.

vid det kungliga danska hofvet, hvilket af denna orsak nu blef mer än vanligt fåtaligt representeradt. De försumliga eleverna dömdes till plikt, men denna eftergafs af direktionen i anseende till det ovanliga att samma sujetter en afton måst spela på tvenne teatrar.

Denna elevteater upplöstes 1856, då Edström tog afsked från kungliga teatern, hvilken då redan var lemnad af hans vänlige gynnare, baron Bonde, och äfven af Selinder och mamsell Daguin. Edström antog nu ett fördelaktigt anbud af teaterdirektören Roos, att, jemte en nyligen engagerad dansös, uppträda i några större provinsstäder, i hvilka begge senare skördade allmänt bifall.

Men Edströms håg stod till utlandet, vid hvars teatrar han ville

studera utländska artisters danskonst. Han anträdde därför en konstresa till Danmark och Tyskland och uppträdde först vid återkomsten på några teatrar i Sverige, men begaf sig derefter ånyo på resa till Finland och Ryssland.

Vid återkomsten från Petersburg, 1863, uppträdde han som gäst å Hr Zetterholms teater (södra) i Stockholm, samt derefter några gånger i Jönköping, der han, liksom i några andra större landsortsstäder, äfven gaf undervisning i dans åt ett alltid betydligt antal elever, särdeles i Malmö, hvarest dessas antal en termin uppgick till 204.

I början af 1864 anträdde Edström ånyo en konstresa genom Danmark, Hannover, Thüringen, Sachsen, Preussen, Böhmen, Österrike,

Ungern och en del af Schweiz och uppträdde derunder på teatrarne i Berlin, Magdeburg, Hannover, Pyrmont, Cassel, Dresden, Prag, Wien, Ofen och Pesth. Med undantag af dansören Johanson, som varit anställd både som dansör och balettmästare i Petersburg, var Edström den första svenske dansör, som uppträdt på någon utländsk teater, hvarföre äfven nyfikenheten att se honom på dem alla var särdeles stor.

Hösten 1864 uppträdde Edström äfven å Kasinoteatern i Köpenhamn samt i några danska provinsstäder, gaf derefter dansterminer i de skånska städerna och skulle påföljande vår, 1865, äfven uppträda på den nybyggda, vackra Djurgårdsteatern vid Stockholm, då denna, dagen efter Edströms ankomst dit, nedbrann.

Samma sommar reste Edström till Paris och tillbragte följande vinter derstädes, hufvudsakligen för att taga lektioner af Marie Taglioni, och uppträdde derpå följande sommar, 1866, i Brüssel, Liege, Namur, Köln, Düsseldorf och Hamburg.

Redan 1861 hade Edström gjort bekantskap med den spanska dansösen Pepita di Oliva, som då, under sin sista konstresa, äfven besökte norden. Som han ägde en förvånande likhet med denna ryktbara danserska, föll Edström på den tanken att i fruntimmerskostym imitera henne, hvilket äfven fullkomligt lyckades, särdeles i den af Pepita med så mycken fulländning utförda spanska nationaldansen "El Ole". Det är äfven hufvudsakligast denna dans som förskaffat Edström så stor

framgång vid alla Europeiska teatrar och inbragt honom en icke obetydlig förmögenhet, hvilken förökades af Pepita sjelf, som vid sin död testamenterade sin lycklige imitator alla de juveler och öfriga smycken hon vid uppträdandet i denna dans brukade bära, de förra till ett ganska högt värde.

Vintern 1868—69 tillbragte Edström ånyo i Paris och hade der redan antagit ett anbud från teatern Les folies dramatiques att å denna uppträda, såväl i El Ole, som i en svensk dalkullspolska; men väl vetande att en fullständig framgång eller ett lika fullkomligt "fiasco" af den franska publiken ofta beror af en nyck eller disposition för tillfället, drog sig Edström, som icke ville riskera möjligheten att på en

enda aften kanske förlora frukten af mångåriga framgångar, i sista ögonblicket tillbaka, helst som Parisertidningarne redan på förhand mycket sysselsatte sig med den nyengagerade konstnärens blifvande debut.

Naturligtvis hade Edström under sin långa konstnärsbana och sina vistelser i främmande länder kommit i beröring med många framstående och märkvärdiga personer. Sålunda blef han vintern 1866 inviterad till en bal i Tuillerierna, dervid han blef föreställd kejsar Napoleon III och hans sköna gemål, kejsarinnan Eugenie. Äfven blef han samma "saison" inbjuden till en bal i Hôtel de Ville, som gafs af Seineprefekten Haussmann och hans grefvinna. Bland andra notabla personer hade Edström äfven

haft tillfälle att göra bekantskap med Adelina Patti, Rossini, George Sand (fru Dudevent), Rotschild, Marie Taglioni, Pepita di Oliva, Bournonville, Charlotte Birch-Pfeiffer, H. C. Andersen, Overskou, H. C. Lumbye, A. Ander, Dejaset m. fl. celebriteter.

En annan, ehuru mindre angenäm bekantskap fick Edström under sista fransk-tyska kriget göra med Parisserpolisen, i det han, lik många andra, oskyldigt häktades som misstänkt att vara preussisk spion och fördes till Palais justice; men misstaget upptäcktes snart genom mäktiga vänners mellankomst, och fången frigafs.

Tvenne dagar före slaget vid Sedan och Napoleons tillfångatagande flyktade Edström, jemte tusentals

andra, från Frankrike till England, derifrån han senare återvände till Sverige.

Edström har, ehuru då detta skrives ännu blott 35 år gammal, gjort 5 olika konstresor genom Europa och under dessa uppträdt som solodansör (eller kanske oftare som dansös i imitationerna af Pepita) på teatrar i Frankrike, Tyskland, England, Ryssland, Preussen, Österrike, Ungern, Böhmen, Belgien, Danmark, Finland och Sverige; gifvit 79 terminers dansundervisning till nära 5,000 elever, gifvit 80 talrikt besökta slutbaler och komponerat en stor mängd baletter, karakters- och solodanser, till hvilka han äfven till en del satt musiken.

Promenade-Polonaise

(vanlig).

Den allmännast förekommande promenadpolonaisen, hvarmed balerna vanligen öppnas, är mycket enkel och dansas sålunda:

Paren promenera med "chassé" omvexlande med gångsteg samt arm i arm ett hvarf omkring salongen, hvarefter två och två par taga samman och göra liten "ronde" med "chaine anglaise", sedan fortsättes promenaden och ronde göres med ett annat par o. s. v.

Promenade-Polonaise

(med turer).

Paren promenera med "chassé" omväxlande med gångsteg samt hand i hand och efter hvarandra ett helt hvarf omkring salongen; sedan promeneras rakt framåt i midten af salen, hvarefter damer och kavaljerer skiljas åt och gå åt hvar sin sida samt mötas i andra ändan af salen, taga hand i hand och gå åter rakt framåt; sedan hvartannat par till höger och hvartannat till vänster; då paren mötas i öfrè delen af salen taga fyra och fyra personer tillsammans och promenera framåt i alldeles raka linier; sedan göras små ronder med "chaine anglaise", hvarefter promeneras rundt om salongen; åter små ronder med

"chaine anglaise", promenad o. s. v.; hvilket repeteras tre gånger; fjerdè gången göres stor "ronde" ett hvarf omkring; sedan stort "chaine" då damerna och kavaljererna gå åt motsatt håll räckande hvarandra höger och vänster hand hvarannan gång, till dess egen moitié (den dam eller kavaljer man dansar med) träffas andra gången. Då stora chainet, som börjas med högra handen, slutat, göres åter stor ronde; sedan vanlig promenade arm i arm, hvarmed dansen slutar och hvar och en kavaljer förer sin dam till hennes plats.

(Denna dans bör helst dansas af 12 eller 16 par.)

Française (gammal).

Paren uppställa sig i fyra raka linier efter salens sidor; de som stå på tvärsidorna kallas för „premier” och de på långsidorna „seconde”. Premier dansar först, seconde sedan. Paren, som stå midt emot hvarandra, kallas för „vis à vis”.

1 turen:

Chaine-anglaise fram och tillbaka. Figuré för egen dam och omdansning.

Damernas chaine.

Gallopade tvärt öfver till höger om vis à vis.

Chaine anglaise tillbaka till egen plats.

Seconde gör detsamma.

2 turen:

Helt figuré af kavaljererna, som stå högst upp i salen, emot damerna på motsatta sidan.

Figuré för egen dam och omdansning. 2:dra, 3:dje och 4:de sidornas kavaljerer göra också helt figuré emot sina vis à vis' damer; emellan hvarje helt figuré göres figuré för egen dam och omdansning.

3 turen:

Kavaljererna å den öfversta sidan och damerna å den motsatta sidan gå fram emot och räcka hvarandra först högra och sedan venstra händerna, hvarefter de högra händerna fatta egen moitié i högra handen; sålunda bildas en „kedja”, hvarefter paren skiljas åt och gå

till motsatt sida »dos à dos» (rygg om rygg) mot hvarandra. De herrar och damer, som började turen, göra halft figuré med kompliment. Alla paren göra »approche» (gå emot hvarandra) och så »chaine anglaise» hem till egen plats.

De 2:dra, 3:dje och 4:de sidornas kavaljerer göra detsamma mot sina vis à vis' damer.

4 turen:

Alla paren göra »approche», gå sedan emot hvarandra åter en gång och kavaljererna byta nu damer med vis à vis samt föra den erhållna damen med venstra handen tillbaka till egen plats.

Figuré för de erhållna damerna och omdansning.

Damernas chaine.

Gallopade tvärt öfver till höger om vis à vis.

Chaine anglaise tillbaka till egen plats.

Detsamma om igen, då hvar och en tager igen sin egen dam med venster hand.

Seconde gör detsamma.

Obs. Denna tur är alldeles lika med första turen, utom det att man i stället för det första chaine anglaise gör approche och byter damer.

5 turen:

Små ronder med chaine anglaise både på premier och seconde.

Första sidans kavaljerer och damerna vis à vis göra helt figuré.

Figuré för egen dam med omdansning.

Små ronder med chaine anglaise både på premier och seconde.

2:dra sidans kavaljerer helt figuré
mot damerna vis à vis.

Små ronder med chaine anglaise,
på både premier och seconde.

3:dje sidans kavaljerer etc.

Små ronder med etc.

4:de sidans kavaljerer etc.

Små ronder med etc.

Française (ny).

Uppställningen lika som i gamla
Françaisen.

1 turen:

Små ronder utan chaine anglaise
både på premier och seconde.

Figuré för egen dam med om-
dansning.

Damernas chaine.

Små ronder utan chaine anglaise
både på premier och seconde.

Seconde gör figuré för egen dam
med omdansning och damernas
chaine.

Små ronder utan chaine anglaise
både på premier och seconde.

2 turen:

Damerna göra figuré för hvar-
andra och gå öfver på motsatta sidan.

Kavaljererna figuré för de ankommande damerna samt omdansning.

Ömsesidig kompliment, hvar på kavaljererna gå öfver och göra figuré för egen dam med omdansning.

Damernas chaine.

Gallopade tvärt öfver hem till egen plats på högra sidan om vis à vis.

Seconde gör detsamma.

3 turen:

Denna tur dansas numera aldrig och behöfver således ej beskrifvas.

4 turen:

Stor kompliment och stor promenade, damerna innanför till venster och kavaljererna utanför till höger; då de mötas, bjuder kavaljeren sin dam armen, vänder om och för henne hem till deras plats.

Första sidans kavaljerer och damerna vis à vis helt figuré, som slutar med figuré för egen dam med omdansning.

Stor kompliment och promenade etc.

2:dra sidans kavaljerer figuré etc.

Stor kompliment och promenade etc.

3:dje sidans kavaljerer helt figuré etc.

Promenade etc.

4:de sidans kavaljerer helt figuré etc.

Stor kompliment och promenade etc.

5 turen:

Gallopade i form af ett S till motsatt sida; alla paren på samma

sida följa härunder blott efter det högra flygelparet.

Seconde gör detsamma.

Premier gallopade i form af ett S tillbaka till sina platser.

Seconde detsamma.

Premier gallopade tvärt öfver till höger om vis à vis fram och tillbaka.

Seconde gör detsamma.

Premier åter gallopade i form af ett S, men båda sidorna möta hvarandra nu på midten af salen, då ena sidan passerar igenom den andra, der alla paren öppna sina leder. Efter som paren efter hvarandra komma till nedra delen af françaisens fyrkant, låter kavaljeren sin dam gå framför honom öfver till motsatta sidan hvarefter de åter mötas uppe i öfre delen af salen;

detta förnyas två gånger eller till dess att kavaljeren åter har sin dam på höger sida om sig, då gallopade hem till plats göres; här bör noga observeras att ingen får gå förbi en annan utan alla efter hvarandra.

Seconde gör detsamma.

Allmän gallopade, premier utanför och seconde innanför åt motsatta sidor; tre hvarf omkring, hvar med françaisen slutar.

Lancier-Quadrillen

(sådan den dansas i Paris).

Denna dans, som dansas af fyra par, måste utföras med mycken gråce och elegans. Paren uppställa sig uti en kvadrat, så att paren № 1 och № 3 blifva vis à vis och paren № 2 och № 4 på kvadratens motsatta sidor äfven bilda vis à vis.

1 turen:

("La dorset" ou "Les Tirroirs").

Kavaljeren № 1 och damen № 3 göra approche, räcka sedan hvarandra högra händerna och göra en omdansning uti midten af quadrillen; återgå till sina platser och göra omdansning med egen moitié äfven med högra händerna. Paren № 1

och № 3 byta plats, sålunda att paret № 1 öppnar sig och paret № 3 passerar igenom, sedan vända paren sig helt om och göra det samma tillbaka då paret № 1 åter öppnar. Stora ömsesidiga komplimenter af alla de dansande: damerna för de kavaljerer, som stå till höger om dem, och kavaljerer för de damer, som stå till venster om dem; så stor kompliment hvar och en för egen moitié. Det samma för de öfriga tre paren.

2 turen:

("Les lignes" ou "Lodoiska").

Paren № 1 och № 3 göra approche; kavaljeren № 1 för sin dam till den motsatta sidan mellan paren № 2 och № 3.

Kavaljeren och damen № 1 göra midt emot hvarandra chassé-croisé till höger sida, hvarefter damen placeras bredvid kavaljeren № 2 (till höger) och kavaljeren № 1 ställer sig bredvid damen № 4 (till venster). Paret № 3 placerar sig likaledes (på den motsatta sidan) till höger och venster, så att de dansande bilda två raka linier, hvarefter alla göra approche och omdansning till egen plats. Detsamma för de öfriga tre paren.

3 turen:

("Les Moulinets" ou "La Native".)

Damen № 3 närmar sig kavaljeren № 1 och för honom med tillbaka till hennes egen plats, der stor kompliment göres, hvarefter kavaljeren № 1 återvänder hem

till egen plats. Alla fyra damerna bilda ett kors i det de gifva hvarandra högra händerna och chasséra sålunda ett halft hvarf omkring; så omdansning med kavaljeren vis à vis; korset fortsättes åter ett halft hvarf omkring; hvarefter de fyra damerna i midten af quadrillen göra en stor kompliment för hvarandra och sedan omdansning med egen kavaljer. Detsamma för de öfriga paren.

Obs. Damernas stora kompliment i midten af quadrillen bör inträffa på den i musiken, vid slutet af turen, varande cadans.

4 turen:

(Les Visites.)

Paret № 1 gör visite hos paret № 2 (till höger), ömsesidig kompliment; sedan visite hos paret № 4 (till venster), stor kompliment.

Så göres chassé-croisé; kavaljerna bakför till höger och venster, damerna deremot framför till venster och höger. Paren № 1 och № 3 göra chaine-anglaise fram och tillbaka.

Detsamma för de tre öfriga paren.

5 turen:

("Les Lanciers".)

Obs. Hela denna tur dansas med små polkasteg.

Hvarje kavaljer gifver sin dam venstra handen och så göres stor chaine, damer och kavaljerer åt motsatt sida, hvarannan gång med venster och höger hand. Då kavaljererna möta sina damer göres stor ömsesidig kompliment först på contra-plats och sedan på egen plats.

Paret № 1 utför hand i hand en liten polkapromenade rundtom inuti quadrillen och ställer sig så på egen plats med ryggarne vända inåt quadrillen.

Paret till höger (№ 4) placerar sig bakom dem, och efter dem paret till venster (№ 2). Paret № 3 står stilla på egen plats.

Nu göres chassé-croisé, damerna framför till venster och höger och kavaljererna bakför till höger och venster.

Så göres en polkapromenad uti en halfcirkel utåt, damerna till höger och kavaljererna till venster; de mötas på den motsatta sidan af quadrillen och chasséera framåt, skiljande sig uti två raka linier.

Alla göra approche och omdansning med egen dam till egen plats.

Detsamma för de tre öfriga paren.

Sedan stor chaine liksom i början af turen, hvarefter Lancieren slutar med allmän polka rundt om hela salongen.

Obs. Då flera Lancieres dansas på en gång, böra de arrangeras efter hvarandra i en rak linea i midten af salongen, sålunda att alla paren № 1 befinna sig uti en fullkomligt rak linea till vänster och alla paren № 3 till höger: paren № 2 och № 4 komma då att stå dos à dos (med ryggarne mot hvarandra).

Om antalet dansande är stort och salongen tillräckligt bred kan man arrangera *tvänne* sådana Lancier-linier utefter hela salens längd och effekten af dansen blir då så mycket större.

r
d
s
t

A

C
H
A
V
S
C